

Hermed sluttede Forhandlingen.

§§ 1 og 2 (se Tillæg C Sp. 1121), Ændringsforslagene Nr. 1 og Nr. 2 til § 3 af *Udvalget*, tiltraadte af *Undervisningsministeren*, (se Tillæg B Sp. 5453) samt § 3, saaledes ændret, vedtoges uden Afstemning.

§§ 4—8, Ændringsforslaget under Nr. 3 til § 9 af *Udvalget*, tiltraadt af *Ministeren*, samt den saaledes ændrede § 9 vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslaget under Nr. 4 til § 10 af *samme*, tiltraadt af *samme*, § 10, saaledes ændret, samt §§ 11—14 vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslaget under Nr. 5 til § 15 af *Udvalget*, tiltraadt af *Ministeren*, § 15, saaledes ændret, samt § 16 vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslaget under Nr. 6 til § 17 af *samme*, tiltraadt af *samme*, § 17, saaledes ændret, §§ 18—20 samt Lovforslagets Overgang til tredie Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Overgang til Selveje af Fæstegods, Lejehuse og Fæstehuse.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 87; Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 3417).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Ole Hansen): Det hændes jo ikke saa sjældent, at der ankes over, at vigtige Lovforslag jages gennem Rigsdagen, uden at der levnes tilstrækkelig

Tid til Sagerne Behandling. En saadan Anke er der ingen Anledning til at fremsætte angaaende Behandlingen af den foreliggende Sag, eftersom det er 3¹/₄ Aar siden, at Lovforslaget første Gang blev fremsat i Folketinget. Dertil kommer saa, at Sagen, inden den forelagdes Rigsdagen, havde været Genstand for Overvejelser i en Kommission. Man kan altsaa her ikke tale om et Hastværksarbejde. Jeg er snarere tilbøjelig til at tro, at adskillige, navnlig blandt Fæsterne, vil finde, at Forhandlingerne om denne Sag har været vel langvarige. Grundene til denne noget langvarige Behandling af den foreliggende Sag skal jeg ikke komme ind paa at omtale nærmere. Jeg finder dog Anledning til at gøre opmærksom paa, at efter min Mening er den væsentligste Grund til, at Sagens Behandling har været saa længe, den, at vi har savnet tilstrækkelig paaidelige Oplysninger angaaende Fæste- og Lejehuse. Dette fremhævedes for øvrigt ret stærkt i den fra Folketingets Udvalg i Fjor afgivne Betænkning, og hvis man gaar de Bilag igennem, der ledsagede Folketingsudvalgets Betænkning, vil man ikke kunne undgaa at faa det Indtryk, at der ikke i Landbrugsministeriet har vist sig nogen særlig Iver for at tilvejebringe disse Oplysninger om Husene saa hurtigt som muligt. Jeg ønsker ikke at fremhæve dette for at rette nogen som helst Bebrejdelse mod den højtærede Landbrugsminister. Det vil der for øvrigt være saa meget mindre Anledning til, som Ministeren aldrig har lagt Skjul paa, at vi her beskæftiger os med en Sag, som han ikke i særlig høj Grad interesserer sig for. Men jeg mener altsaa, at den væsentligste Grund til, at Behandlingen af Sagen har trukket noget længe ud, er de mangelfulde Oplysninger, vi har haft til Raadighed i Rigsdagen og da ganske særlig i Folketinget angaaende Fæste- og Lejehusene. Som Følge deraf viste det sig, at det Grundlag, paa hvilket Lovforslaget blev bygget i Folketinget, var forkert. Da dette blev oplyst overfor Landstingets Udvalg ved Skrivelse fra Ministeriet af 21. December 1918, søgte vi straks en Forhandling med Landbrugsministeren for at overveje, hvorledes vi nu bedst kunde gribe denne Sag an for at naa et tilfreds-